

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ

(Α' Τιμ. α' 15-17)

Κυριακή, 24 Ιανουαρίου 2016

*«Χριστός Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τόν κόσμον ἁμαρτωλούς σῶσαι,
ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ».*

Μένει κανένας κατάπληκτος, ακούγοντας τον Απόστολο Παύλο. Μέσα σε λίγες λέξεις αποκαλύπτεται το μεγαλείο του προσώπου του. Είναι μέγας απόστολος του Χριστού. Δέχθηκε πλήθος αποκαλύψεων από το Θεό. Αξιώθηκε να επιτελεί θαύματα. Ακόμη και ανάσταση νεκρού πραγματοποίησε. Περιόδευσε σε πλήθος περιοχών, για να κηρύξει το ευαγγέλιο. Υπέστη πολλές κακουχίες από τους ανθρώπους, τους εχθρούς του Χριστού, και υπέμεινε πολλές ταλαιπωρίες από πείνα, δίψα, τις καιρικές συνθήκες, τις οδοιπορίες, τη θάλασσα. Το σώμα του ήταν γεμάτο από πληγές. Φυλακίστηκε, λιθοβολήθηκε, συκοφαντήθηκε, εκδιώχθηκε. Και όλα τούτα χάριν του Ευαγγελίου.

Άλλος στη θέση του θα μπορούσε να διηγείται τα «κατορθώματά» του αυτά. Ή, τουλάχιστο, να λέγει ότι μέσα από τόσες κακουχίες και αγώνες για το Χριστό, επιτέλους, εξαγνίσθηκε και καταξιώθηκε ενώπιον του Θεού. Το αντίθετο, όμως, συμβαίνει. Ο Παύλος, παρά το μοναδικό έργο που επιτελεί

ως Απόστολος του Χριστού, βιώνει κάτι άλλο. Όσο εργάζεται για το Χριστό, άλλο τόσο αισθάνεται υποχρεωμένος έναντι του Χριστού. Τον καταπλήσσει το ανεξερεύνητο του ελέους και της φιλανθρωπίας του Χριστού για τον ίδιο και για τον κόσμο από τη μια, και τον συνέχει το μέγεθος της αμαρτωλότητάς του από την άλλη. Γι' αυτό και υπογραμμίζει: «...ὅτι ὁ Χριστός ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ».

Αυτός λοιπόν, ο τύπος ζωής του Παύλου αποτελεί και το πλαίσιο της δικής μας συμπεριφοράς. Αν, δηλαδή, ο Απόστολος Παύλος έλεγε και ομολογούσε ότι ο ίδιος είναι ο πρώτος εκ των αμαρτωλών, τότε σαν τι μπορούμε να πούμε εμείς; Το πόσο απέχουμε εμείς από τον Απόστολο Παύλο, δε χρειάζεται να το καταθέσουμε. Επομένως, αν αυτός ο γίγαντας του ευαγγελίου μιλά έτσι για τον εαυτό του, εμείς τι να πούμε;

Έτσι, με βαθειά συναίσθηση του αμαρτωλού εαυτού μας, με κριτικό πνεύμα και διάθεση, πρέπει να σταθούμε και να δούμε ποιοι είμαστε. Πώς συμπεριφερόμαστε; Πώς λειτουργούμε ως άνθρωποι ενώπιον του Θεού και των συνανθρώπων μας; Αν είμαστε γονείς, σύζυγοι ποια είναι η στάση μας μέσα στο σπίτι και στην οικογένειά μας; Αν είμαστε πάλι νέοι, ποια είναι η διαγωγή μας; Όλα όσα μας αφορούν πρέπει να τα ελέγξουμε. Πρέπει δηλαδή να γνωρίσουμε και να μάθουμε τον εαυτό μας.

Αλήθεια! Αν με ειλικρίνεια σπουδάζουμε τον εαυτό μας, τότε, ναι, θα δούμε ποιοι είμαστε, τι χρειαζόμαστε και τότε κι εμείς συνέχεια δε θα έχουμε τίποτε άλλο να πούμε, αλλά θα ομολογούμε μαζί με τον Απόστολο ότι πράγματι «ὁ Χριστός ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ»!